

Rendszeroptimalizálás

Zárthelyi feladatok — pontozási útmutató

2024. április 29.

Általános alapelvek.

A pontozási útmutató célja, hogy a javítók a dolgozatokat egységesen értékeljék. Ezért az útmutató minden feladat (legalább egy lehetséges) megoldásának főbb gondolatait és az ezekhez rendelt rész-pontszámokat közli.

Az útmutatóban feltüntetett részpontszámok csak akkor járnak a megoldónak, ha a kapcsolódó gondolat egy áttekinthető, világosan leírt és megindokolt megoldás egy lépéseként szerepel a dolgozatban. Így például az anyagban szereplő ismeretek, definíciók, tételek pusztán leírása azok alkalmazása nélkül nem ér pontot (még akkor sem, ha egyébként valamelyik leírt tény a megoldásban valóban szerephez jut).

Részpontszám jár minden olyan ötletért, részmegoldásért, amelyből a dolgozatban leírt gondolatmenet alkalmas kiegészítésével a feladat hibátlan megoldása volna kapható. Ha egy megoldó egy feladatra több, egymástól lényegesen különböző megoldást is elkezd, akkor legföljebb az egyikre adható pontszám. Ha mindegyik leírt megoldás vagy megoldásrészlet helyes vagy helyessé kiegészíthető, akkor a legtöbb részpontot érő megoldáskezdeményt értékeljük. Ha azonban több megoldási kísérlet között van helyes és (lényeges) hibát tartalmazó is, továbbá a dolgozathoz nem derül ki, hogy a megoldó melyiket tartotta helyesnek, akkor a kevesebb pontot érő megoldáskezdeményt értékeljük (akkor is, ha ez a pontszám 0).

Az útmutatóban szereplő részpontszámok szükség esetén tovább is oszthatók. Az útmutatóban leírttól eltérő jó megoldás természetesen maximális pontot ér.

Az 1. feladat megoldása. a) A tanult definíció szerint c pontosan akkor címkézés, ha minden $e = \{a_i, b_j\}$ élre $c(a_i) + c(b_j) \geq w(e)$ teljesül. (0 pont)

Ez a feltétel $1 \leq i, j \leq 4$ (vagyis a mátrix bal felső 4×4 -es részmátrixának megfelelő 16 élre) valóban teljesül is, ez gyorsan ellenőrizhető. (1 pont)

A gráf további 9 élére pedig sorban (az a_5 -re illeszkedő élekkel kezdve, majd a maradék b_5 -re illeszkedőkkel folytatva) a $p + 5 \geq 6$, $p + 0 \geq 1$, $p + 5 \geq 5$, $p + 1 \geq 2$, $p + (4 - p) \geq 4$, $1 + (4 - p) \geq 2$, $1 + (4 - p) \geq 1$, $4 + (4 - p) \geq 5$ és $3 + (4 - p) \geq 3$ feltételeket kapjuk. (2 pont)

Ezekből sorban a $p \geq 1$, $p \geq 1$, $p \geq 0$, $p \geq 1$, $p \leq 3$, $p \leq 4$, $p \leq 3$ és $p \leq 4$ korlátok adódnak (és $p + (4 - p) \geq 4$ semmitmondó). (1 pont)

Így c pontosan akkor alkot címkézést, ha $1 \leq p \leq 3$. (2 pont)

b) A megadott c címkézésben a címkék összege 24 (minden $1 \leq p \leq 3$ esetén), (0 pont)
így a keresett minimum legföljebb 24. (1 pont)

G -ben teljes párosítást alkotnak az $\{a_1, b_2\}$, $\{a_2, b_3\}$, $\{a_3, b_1\}$, $\{a_4, b_4\}$ és $\{a_5, b_5\}$ élek, ennek az össz-súlya $1 + 6 + 9 + 4 + 4 = 24$. (1 pont)

A tanultak szerint G -ben bármely teljes párosítás össz-súlya legföljebb annyi, mint tetszőleges címkézésben a címkék összege. (1 pont)

Következik, hogy G minden címkézésében a címkék összege legalább 24. (2 pont)

Ezért a keresett minimum értéke pontosan 24. (1 pont)

Megjegyzés. Bár ennek a dokumentálása (a fentiek szerint) nem feltétlen része egy teljes értékű megoldásnak, de a b) kérdés megválaszolásához szükséges 24 össz-súlyú teljes párosítás megtalálását segítheti, hogy abban a tanultak szerint csak szoros élek lehetnek – vagyis olyanok, amikre $c(a_i) + c(b_j) = w(e)$ teljesül.

A 2. feladat megoldása. a) A megadott lineáris programban a változók nemnegativitása is szerepel a feltételek között, ezért érdemes azt $\max\{cx : Ax \leq b, x \geq 0\}$ alakúnak tekinteni, ahol

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & -1 & 1 & 2 \\ 3 & 2 & -3 & 1 & 3 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 4 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 5 \end{pmatrix}, \quad b = \begin{pmatrix} 7 \\ 8 \\ 7 \\ 8 \end{pmatrix}, \quad (1 \text{ pont})$$
$$c = \begin{pmatrix} 1 & 2 & -1 & 4 & 7 \end{pmatrix}.$$

Most a duálist a tanult $\min\{yb : yA \geq c, y \geq 0\}$ alakban írhatjuk. Ezt részletezve:

$$\begin{aligned} & \min\{7y_1 + 8y_2 + 7y_3 + 8y_4\} \\ & \text{ha} \\ & y_1 + 3y_2 \geq 1 \\ & y_1 + 2y_2 \geq 2 \\ & -y_1 - 3y_2 \geq -1 \\ & y_1 + y_2 + y_3 + y_4 \geq 4 \\ & 2y_1 + 3y_2 + 4y_3 + 5y_4 \geq 7 \\ & y_1 \geq 0, y_2 \geq 0, y_3 \geq 0, y_4 \geq 0 \end{aligned} \tag{5 pont}$$

A duális felírásáért járó 5 pontból minden lényeges elvi hiba (így például egyenlőtlenségek helyett egyenletek szerepeltetése, a nemnegativitási feltételek elmaradása, a célfüggvény hiánya vagy minimalizálás helyett maximalizálás előírása) 4 pont levonást jelentsen.

A primál feladatot felfoghatjuk $\max\{cx : Ax \leq b\}$ alakúnak is és erre használhatjuk a duális eredeti definíció szerinti alakját, vagyis a $\min\{yb : yA = c, y \geq 0\}$ alakot. Ekkor a változók nemnegativitását előíró öt egyenlőtlenség is az $Ax \leq b$ rendszer része, vagyis A -nak és b -nek 9 sora van. Ennek megfelelően a duális egy 9 változós lineáris program – ami azonban a tanultak szerint ekvivalens a fent kapottal. Lényeges elvi hibának számít viszont az (és így a fentebb írt 4 pont levonás vonatkozik rá), ha valaki a duálisnak nem a megfelelő alakját használja a primál általa választott mátrixos alakjához.

b) A duális feladat első és harmadik egyenlőtlenségéből együtt az $y_1 + 3y_2 = 1$ egyenlet következik. Ebből $y_1 = 1 - 3y_2$, amit a második egyenlőtlenségbe helyettesítve $y_2 \leq -1$ adódik. (Ugyanerre juthatunk egyszerűbben is a duális második és harmadik egyenlőtlenségét összeadva.) (1 pont)

Ez ellentmond a duális $y_2 \geq 0$ feltételnek, így a duális rendszere nem megoldható. (2 pont)

Mivel a primál feladat rendszere megoldható, hiszen például $x_1 = \dots = x_5 = 0$ megoldása, (0 pont)

ezért a duális rendszerének megoldhatatlanságából a tanultak szerint (pontosabban: akár a „3-kalitikás tétel”, akár a dualitástétel miatt) adódik, hogy a primál feladat célfüggvénye nem felülről korlátos a megoldáshalmazán. (3 pont)

A 3. feladat megoldása. A definícióból közvetlenül következően (illetve az előadáson elhangzottak szerint) egy totálisan unimoduláris mátrix minden eleme 1, -1 vagy 0. Így csak a $p = 1$, $p = -1$ és $p = 0$ értékeket kell megvizsgálnunk, minden más esetben A biztosan nem TU. (2 pont)

Ha $p = 1$, akkor A jobb alsó 2×2 -es részmátrixának a determinánsa $\begin{vmatrix} -1 & 1 \\ 1 & 1 \end{vmatrix} = -2$, így A nem TU (mert van 1-től, -1 -től és 0-tól különböző determinánsú négyzetes részmátrixa). (2 pont)

Ha $p = -1$, akkor az A négy sarka által alkotott 2×2 -es részmátrixának a determinánsa $\begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{vmatrix} = -2$, így A megint nem TU. (2 pont)

Megmutatjuk, hogy a $p = 0$ esetben viszont A totálisan unimoduláris. (0 pont)

A -nak a bal felső, 3×3 -as négyzetes részmátrixát jelölje A_0 . Ekkor A_0 egy irányított gráf illeszkedési mátrixa: valóban, ha a három sornak sorban az u, v, w csúcsok felelnek meg és a gráfban az (u, w) , (w, v) és (v, u) élek szerepelnek (vagyis a gráf egy körbeirányított háromszög), akkor az élek ebben a sorrendben A_0 három oszlopát hozzák létre az illeszkedési mátrix definíciója szerint. (1 pont)

A tanult tétel szerint minden irányított gráf illeszkedési mátrixa TU, így A_0 is az. (1 pont)

Adjunk hozzá A_0 -hoz egy új, negyedik oszlopot, aminek az utolsó eleme 1, a fölötte álló két eleme 0.

A tanult lemma szerint a kapott mátrix is TU. Most ezt az új oszlopot szorozzuk meg (-1) -gyel. Ez ismét a tanult lemma szerint megint nem rontja el a TU tulajdonságot. (1 pont)

A kapott 3×4 -es mátrixhoz vegyük hozzá egy új, negyedik sorként a harmadik sorának egy kópiáját; majd ezt a sort szorozzuk meg (-1) -gyel. Ez a két művelet a szintén megőrzi a TU-ságot a tanult lemma szerint. (1 pont)

Az így kapott 4×4 -es mátrixhoz végül vegyünk hozzá egy új, ötödik oszlopot, aminek az első eleme 1, a többi 0. A már alkalmazott tulajdonság szerint továbbra is TU mátrixot kapunk. (1 pont)

Mivel ezzel éppen A -t kaptuk meg a $p = 0$ esetben, ezért ennek a TU-ságát valóban beláttuk. (1 pont)

Így A a $p = 0$ esetben totálisan unimoduláris, a p összes többi értékére viszont nem az. (0 pont)

A 4. feladat megoldása. A bemenet mérete $n := \lfloor \log k \rfloor + 1$, de nyugodtan számolhatunk $n = \log k$ -val, ez a polinomialitást nem befolyásolja. (1 pont)

a) $k^2 = 2^{2n}$, így ez a lépésszám nem polinomiális. (1+1 pont)

b) $(\log k)^{\log k} = n^n$, így ez a lépésszám sem polinomiális. (1+1 pont)

c) A logaritmusfüggvény ismert azonossága szerint $\log(k^{\log k}) = \log k \cdot \log k = n^2$, így ez a lépésszám polinomiális. (1+1+1 pont)

d) $(\log k)^{\log \log k} = n^{\log n}$, (1 pont)

így ez a lépésszám nem polinomiális, (1 pont)

mert $\log n$ végtelenhez tart, ha n végtelenhez tart, (1 pont)

így nem léteznek olyan c_1, c_2 konstansok, melyekre $n^{\log n} \leq c_1 n^{c_2}$ minden n -re teljesül. (1 pont)

Az 5. feladat megoldása. A fák páros gráfok, (2 pont)

így a kérdéses optimum a fa élszáma, vagyis az a) feladatban 11, a b) feladatban 12. (2 pont)

Az a) esetben így az optimum felét nem adhatja az algoritmus, hiszen az nem egész szám. (1 pont)

A b) esetben előfordulhat, hogy az algoritmus 6 élű páros részgráfot talál. (0 pont)

Legyen F (például) egy 13 csúcsú csillag. (2 pont)

Ha a 12 fokú csúcsot utolsónak helyezzük el, akkor a korábbiak helyéről tetszésünk szerint dönthetünk, hiszen semelyik kettő sincs összekötve, (2 pont)

így előfordulhat, hogy 6 csúcsot teszünk A -be és B -be is. (2 pont)

Az utolsó csúcs helyétől függetlenül ekkor csakugyan 6 él megy a két osztály között. (1 pont)